

Nr 202.

Godkänd av första kammaren den 9 juni 1917.

Godkänd av andra kammaren den 9 juni 1917.

*Riksdagens skrivelse till Konungen angående förhöjd livränta
för vissa i statens tjänst skadade arbetare eller deras
efterlevande.*

(Första kammarens 2:a tillfälliga utskotts utlåtande nr 21).

(Andra kammarens 4:e tillfälliga utskotts utlåtanden nr 14 och 16.)

Till Konungen.

Uti en inom riksdagen väckt motion har framhållits önskvärdheten därav, att utredning verkställdes, huruvida och på vad sätt en förbättring kunde vidtagas i de arbetares eller deras efterlevandes ställning, som till följd av i statens tjänst ådragen skada tillerkänts livränta eller skadeersättning enligt bestämmelserna i »lag 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete».

Över ifrågavarande motion har yttrande i den ordning, 46 § riksdagsordningen föreskriver, avgivits av socialstyrelsen.

Ehuru något krav på ökade understöd åt här ifrågavarande arbetare ej lämpligen kan motiveras av en jämförelse med den nya olycksfallsförsäkringslagens bestämmelser, torde det ej kunna förnekas, att särskilt under nuvarande förhållanden starka billighetsskäl tala för vidtagandet av åtgärder i motionens syfte, isynnerhet om man tar i betraktande att som statsmakterna med hänsyn till nu rådande kristidsförhållanden sin plikt likmätigt redan fattat flera beslut gående ut på att bereda i statens tjänst anställda personer ökade löneförmåner.

Den ifrågasatta tilläggsersättningen torde emellertid enligt riksdagens mening icke böra utgå till andra än de statens arbetare, som så svårt skadats i dess tjänst, att de äro oförmögna att försörja sig genom eget arbete samt till sådana arbetares likaledes till arbete oförmögna efterlevande.

Det maximibelopp för årligen utgående livränta, eller 300 kronor, som lagen av den 5 juli 1901 angående ersättning till följd av skada för olycksfall i arbete medgiver i det fall att olycksfallet medfört full invaliditet, är onekligen med hänsyn till levnadskostnadernas betydande stegring att anse såsom numera otillräckligt även för ett synnerligen torftigt livsuppehälle.

Vid förevarande frågas behandling har riksdagen icke förbisett, att en del av de i motionen berörda i statens tjänst skadade arbetarna även kunna påräkna understöd enligt pensionsförsäkringslagen. Detta gäller emellertid ej de grupper, som intaga tjänstemannaställning, och även i de fall, där dylikt understöd kan utgå, kommer sammanlagda beloppet dock att knappast räcka till för även låga levnadskostnader.

Likaledes har det framstått klart för riksdagen, att avsevärda försäkringstekniska hinder måste förefinnas för utbetalande av högre ersättningar till dem, som fått sina olycksfall reglerade, innan den nu gällande lagen om försäkring för olycksfall i arbete trätt i kraft.

Riksdagen har ej varit i tillfälle införskaffa närmare uppgifter rörande antalet av de arbetare, som för närvarande på grund av i statens tjänst ådragna skador uppbära livräntor. Emellertid torde åtminstone deras antal, som enligt lagens bestämmelser uppbära hel livränta, ej vara synnerligen stort och utgöres sannolikt den största gruppen av dessa av kommunikationsverkens arbetare.

Med hänsyn till det anförda synes en utredning i ämnet böra komma till stånd, därvid tillika, då den ifrågasatta tilläggsersättningen åt avsedde livräntetagare givetvis icke kan lämnas enligt för olycksfallsförsäkringen eljes gällande grunder, torde böra undersökas, huruvida densamma kan utgå av vederbörande verks tillgängliga medel, eller om särskilt anslag bör för ändamålet av riksdagen beviljas.

På grund härav får riksdagen anhålla, det täcktes Eders Kungl. Maj:ts utreda, huruvida och på vad sätt en förbättring må kunna vidtagas i de arbetares eller deras efterlevandes ställning,

som till följd av i statens tjänst ådragen svårare skada tillerkänts livränta enligt bestämmelserna i »lag 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete», ävensom att de förslag, till vilka utredningen må föranleda, snarast möjligt må föreläggas riksdagen.

Stockholm den 9 juni 1917.

Med undersåtlig vördnad.
